

10 | '73

sobota 11. srpna
ZPRAVODAJ
národní přehlídky
amatérského divadla
na počest 25. výročí
Vítězného února

JIRÁSKŮV HRONOV

DNES NAVEČER SE OČEKÁVÁ PŘÍJEZD MINISTRA KULTURY ČSR Dr. MILANA KLUSÁKA, CSc. SOUDRUH MINISTR BUDE PŘIJAT V ZASEDACÍ SÍNĚ MĚSTSKÉHO NÁRODNÍHO VÝBORU, KDE SE SETKÁ S PŘEDSTAVITELI MĚSTA A PŘÍPRAVNÉHO VÝBORU.

Bývá dobrým zvykem poděkovat v závěru Jiráskova Hronova všem těm, kteří se podíleli na jeho úspěšném průběhu. Už jsme několikrát psali o zaměstnancích ZK MAJ Hronov. Patří k nim i s. Karel Horných, řidič mikrobuse, autobusu, opravář, prostě člověk na svém místě.

Byli jsme požádáni, abychom mu ve Zpravodaji poděkovali za to, jak ochotně a vždy s úsměvem vozil po celou dobu Jiráskova Hronova zahraniční delegáty z Náchoda do Hronova a zpět, a nejen to. Svou veselou tvář rozdával dobrou náladu i během výletů. Všichni budeme na s. Hornycha dlouho vzpomínat a přejeme si, abychom se s ním zase za rok, u příležitosti 44. JH setkali.

Všech třicet dva účastníků letošního ročníku Klubu mladých, který po celý týden probíhá ve Vel. Dřevíči, děkuje lektorům Soně Pavelkové, Antonínu Baštovi a Václavu Kotvovi za neobyčejnou snahu a obětavost s níž přistupovali k náročnému, ale zajímavému úkolu, naučit skupinu mladých lidí základům herecké techniky, jevištní řeči a dalším věcem, bez nichž se žádný herec nemůže v práci obejít. Poděkování jim patří nejen proto, že s velkou odpovědností přistupovali k vedení klubu, ale zejména proto, že uměli všichni bez výjimky najít k mladým lidem pravý vřelý a přátelský vztah, naplněný atmosférou spolupráce a pochopení. Snad také díky lektorům si účastníci klubu vytvořili i velmi pěkný vzájemný vztah, který je podmínkou dobré práce. Poděkování patří také organizátorům a pořadatelům Klubu mladých, ÚV Socialistického svazu mládeže a Ústavu pro kulturně výchovnou činnost — útvaru ZUČ, kteří tuto dobrou akci pro mladé lidi připravili.

- var -

Fotografie lidové architektury z Mlázovic, kterou nám zaslal jako součást pozdravu MNV v Mlázovicích.

Den družby Středoslovenského a Východočeského kraje

TEČKA ZA KAŽDÝM DNEM

Poslání letošního 43. Jiráskova Hronova bylo vyjádřeno velmi jasně už v úvodu přehlídky. Stojí proto za to zmínit se i o věcech, které předcházely, najít i slova chvály pro soubory jež nikdy na Jiráskově Hronově nevystupovaly a možná, že ani nebudou. Přitom jsou však právě tyto kolektivy zárukou existence celé široké oblasti amatérského divadla, jež špičky nebo naopak její průměr, odráží každý z ročníků festivalu ve světle srovnání výsledků a podmíňujících fakt. Kdybychom si položili otázku kde všude se hraje ochotnické divadlo, mohli bychom jít od velkých kulturních center až do nejmenších obcí. Kdybychom však chtěli srovnat výsledky práce souborů pod jednotným hlediskem, se stejnými měřítky, pak by srovnání neuspělo, protože opomíjí faktor podmínek působení, stejně jako směr vývoje uvnitř souborů. Jiráskův Hronov ve svém celku, nejen v rámci jednoho ročníku, by měl v plném rozsahu potvrzovat ne jednostranně pochopenou skutečnost, ale vytvářet hlubší podmínky pro soubory hledající nový směr vyjádření, nové přístupy k divadelní tvorbě uvnitř daného specifika. Zpětné ovlivňování amatérské základny se může dít nejen tehdy je-li konstatován určitý stav vývoje, ale

především jsou-li z tohoto vyjádření odvozovány další myšlenky odpovídající vytvořené koncepci vývoje amatérského divadla uvnitř zájmové umělecké činnosti a také v souladu s tím, jakou funkci plní každý ze souborů v místě svého působení, co znamená život a práce v kolektivu pro jeho členy, jak se rozvíjí kolektiv i jednotlivci nejen ve prospěch divadla, ale ve prospěch činností jež jsou jim vlastní, pro život, který žijí. I tato otázka by měla být položena před závěrem 43. Jiráskova Hronova, který právě v programové skladbě usiloval o postižení tendencí navazujících na Únor 1948 a v souvislosti s širokým kulturně osvětovým programem, který byl tenkrát formulován, současně usiloval o širší platnost v oblasti amatérského divadla, o jeho společenský dosah. Jiráskův Hronov patří všem, účinkujícím souborům i hostům z řad amatérů, kteří sem přijeli. Jim patří i poslední slovo, které bude vyřčeno až na domácí půdě, v souborech v nichž pracují a bude-li jeho odrazem další kvalitativní vzestup ochotnického divadla v jeho celku, jestliže hledání se stane jednou z metod přístupu k práci, pak i letošní ročník splnil své poslání.

— kr —

OCHOTNICKÉ DIVADLO V PRAXI

Setkali jsme se po letech s prací vojenského souboru. Je to typ práce, který ochotnická veřejnost málo zná. Je podmíněn mnoha faktory, věkem herců, krátkostí působení v souboru, služebními změnami. Přesto plní základní funkci — vytváří vztah lidí k divadlu, seznamuje vojenské posádky s divadelními hrami. Jedině tak můžeme vynést spravedlivý soud nad včerejším představením, které ve svých hereckých možnostech stojí hluboko pod úrovní letošního Jiráskova Hronova. Uvádět závažné poli-

tické téma znamená vždycky velkou politickou a uměleckou odpovědnost. — Bechyňskému představení věříme upřímnost a snahu s jakou herci přistoupili k nastudování této hry, která v posledních dvou letech se častěji objevila v repertoáru ochotnických souborů. Herci říkají text hry, který je dramaturgicky zhuštěn, upraven a snaží se o určitou aktualizaci.

Cach ve svém navázání na principy tvorby Gorkého docílil částečného úspěchu v motivování vztahů postav, nastolil

obraz přesně rozvržených třídních sil. Pro herce to znamená obohacovat typologii postav. V bechyňském představení jde o velmi jednoduché, většinou technicky málo vybavené představení. To způsobuje, že význam inscenace nemůže dosáhnout Cachova výchozího záměru a častá herecká neumělost zvrací myšlenku ve svůj opak v diváckých reakcích. Ty nebyly vždy k souboru plně spravedlivé, protože skutečně jde o specifický případ, který vylučuje běžná měřítka a nároky, které na Jiráskových Hronovech na soubory máme.

Petr Průša

Jak se ti líbilo v ochotnickém háji?
Ještě jsem tam nebyl, ale zítra se tam určitě vypravím.
Karel Minc, Praha, fotograf

Viš, kde je ochotnický háj?
Neviem, okolie Hronova dobre nepoznam, ale dúfam, že zajtra to stihnem.
ochotník ze Slovenska

Jak vznikla myšlenka ochotnického háje?

To bylo na čtyřicátém JH. Tehdy na můj podnět jsme tuto akci zahájili. Chtěl jsem, aby stromy vysázeli i účastníci čtyřiceti JH — za každý soubor jeden strom, tedy asi 380 stromů najednou — ale to nešlo, pozemek je zatím soukromý. Proto také bude háj přemístěn na další prostory v okolí Hronova. Problémem jsou rovněž nepřilepitelné měděné tabulky — snad by se letopočty a názvy souborů mohly vyryt přímo do stromů.
Josef Vavříčka

Den družby Středoslovenského a Východočeského kraje

Oba kraje v oblasti kulturně výchovné práce začínají uplatňovat tvůrčí a praktické formy spolupráce, které dovolují vzájemné poznání regionální kultury obou krajů. Krajské kulturní středisko v Hradci Králové se sesterským zařízením v Banské Bystrici navázalo kontakty hlavně v zájmové umělecké činnosti, v práci sborů pro občanské záležitosti. V Martině se konala celokrajová konference zájmové umělecké činnosti, která nám při osobní účasti dala obraz velké masovosti práce souborů a zároveň poukázala na faktor, který zde hraje velkou roli — slovenský folklór, který je dominantní složkou celé sféry.

Folkloristický soubor Mostár, který se včera poprvé představil hronovskému obecnstvu, patří ke zkušeným a cílevědomě orientovaným souborům. Jejich repertoár představuje velmi široký výběr bohatství slovenské lidové tvorby. Jeho základnou je jedno — pocit bezprostřednosti, citové impulzivnosti, která odlišuje slovenské soubory tohoto typu od našich. Dokonalé poznání stavby tanců, pohybových útvarů vede také k přesvědčivému jevištnímu tvaru. Režisér pořadu přesně prostorově komponuje jednotlivá čísla, nezapomíná na působení divadelních zákonitostí i při pódiovém vystoupení. Brezno, město, ve kterém pracuje, si získalo již v našem kraji určitou popularitu. Vystupovalo se svým divadelním souborem (Molière: Šibalství Scapinova) na krajské přehlídce Východočeského kraje v Týništi nad Orlicí, tentýž soubor reprezentoval ČSSR na amatérském festivalu v italském Agrigentu se dvěma Pirandellovými aktovkami. Jsme rádi, že jsme mohli včera vidět nejvlastnější projev slovenské lidové tvořivosti. Projev plný rytmu, napětí, pohybové přirozenosti a vyjadřovací přesnosti.

Družba obou krajů není jen formální záležitostí obou KNV nebo okresních národních výborů. Jde o její internacionalistický charakter, který ukazuje velice přirozené spojení Čechů a Slováků, jak v politické koncepci jejich dalšího společenského vývoje, tak v hlubším poznání směřování obou národních kultur. Je proto správné, že Hronov spojení obou kultur každoročně jednoznačně potvrzuje. Letos tedy ne pouze v divadle, ale také v další oblasti zájmové umělecké činnosti, která je přesvědčivou doménou slovenské kultury, navazuje kontakt poznání a prožitku. I v tomto smyslu splnil Jiráskův Hronov své společenské poslání.

Navštívil jsi ochotnický háj? Zeptali jsme se nejzaměstnanějšího člověka na 43. JH.
Nikdy jsem tam nebyl.
doc. Dr. J. Císař (je opravdu velmi zaměstnán)

Co je nového v ochotnickém háji?
Dnes tam přibyl další kámen se štítkem.
Ljuba, Praha
(zapsal BUM)

Jiráskův Hronov v souvislostech Východočeského kraje

Rozhovor s inspektorem odboru kultury VĚKNV s. Františkem Rychterou.

Na letošním Jiráskově Hronově vystoupil jeden soubor z Východočeského kraje. Jaká péče v metodickém působení i v jeho společenském výkladu je věnována právě zde souborům amatérského divadla?

Amatérské divadlo je důležitým činitelem kulturního života kraje, šlo nám o jeho výraznou dramaturgickou orientaci v duchu potřeb socialistické kulturní politiky kraje, vyjádřené plánem rady VĚKNV z 3. května 1971 a také VI. plenárním zasedáním VĚKNV z prosince 1972. Ochotníci dosáhli řady pozoruhodných výsledků, které se projeví na mnoha přehlídkách, jichž

máme v kraji ve slovesných oborech celkem 59. Hlavní důraz je položen na národní a celostátní přehlídky u nás pořádané. Je pochopitelné, že jim je především věnována pozornost stranických a státních orgánů.

Snažíme se o výchovu především mladých lidí v souborech. Naše Krajské kulturní středisko zorganizovalo krajskou přehlídku Mladé divadlo se seminářem. Její ohlas i poměrně kvalitní celkový výsledek tu hodně slibuje do budoucnosti. Závažným společenským momentem je rozvíjení divadla na vesnici.

Jak se díváte na celoroční organizační a programovou přípravu letošního Jiráskova Hronova?

Národní festival byl zamě-

řen svým obsahem k 25. výročí Vítězného února. Jsme rádi, že řada souborů svým repertoárem naplnila programové zaměření festivalu, takže jsme měli z čeho vybírat. Jiráskův Hronov je v programu výsledkem práce ochotníků v celé ČSR. Je odpovědností výběrové poroty jaká měřítka pro výběr zvolí a pomůže formovat její obsah. Dramaturgicky lze hodnotit letošek pozitivně. Méně již skutečnost, že ne všechny inscenace dokážou zaujmout jednoznačné stanovisko ve výkladu hry. Přípravy Hronova jsou velmi náročné a faktem je, že Přípravný výbor se nově konstituoval v této podobě loňského roku a v mnohém hledá zkušenosti. Organizační půjde o to vytvořit širší aktiv v pracovních komisích, které by zabezpečily odstra-

nění nedostatků v oblasti propagace přehlídky, péče o společenský život ve městě a vytvořily podmínky pro důsledné naplňování všech závěrů k nimž Přípravný výbor dospěl. Budeme muset promyšlet i pracovní program přehlídky, aby byl pro návštěvníky poutavější.

Jak se díváte na uplatňování funkce národních výborů v oblasti zájmové umělecké činnosti?

Jde o soustavnou podporu rozvoje souborů, cílevědomý vliv na koncepci kulturního života v okresech i místech. To platí i pro Jiráskův Hronov na jehož socialistické orientaci od února 1948 mělo vliv stranické vedení a řídicí funkce národních výborů. Delegace stranických a státních orgánů v letošním roce

jsou toho jasným důkazem. Mohli jsme letos pětikrát uvítat delegaci kraj, výboru KSČ, z toho třikrát vedl delegaci s. František Tesař, vedoucí tajemník KV KSČ a člen ÚV KSČ, který se vždy živě zajímal o problematiku Jiráskova Hronova. Stejnou pozornost věnovali letošní přehlídce představitelé stranických a státních orgánů okresu Náchod. Místopředseda ONV s. dr. Jiří Netík viděl všechna představení. Vedoucí tajemník s. Václav Dohnal navštívil také naši přehlídku. Jsem přesvědčen, že tato fakta podnítl i zastupce ústředních vyhlášovatelů k soustavné pozornosti přehlídce při realizaci usnesení říjnového pléna ÚV KSČ z roku 1972 k ideologickým otázkám.

SPOLUPRACOVNÍCI

aneb Sůva

Nenapsali Braginskij a Rja-zanov

Nepřeložil Josef Palla

Scéna: redakce jedné sborovny v učňovské škole. Uprostřed stůl ze hry Habada a Jordán, vpravo nafukovací matrace, vlevo skříň a kostým

Marie Kubrová, v brýlích, obecně nazývaná Sůva, idol redakce, protože zná počítače, Markéta B. Kubrová, bez brýlí a v dlouhých vlasech, pracovnice redakce, miláček Stovky Petr Průša, majitel brýlí a jednoho idolu, tiše ševlí k svému Brejnkovi

Milan Marek, pracovník písařny a účetní podniku, starostlivý otec čtyř novorozenců koťat

Lída Kružáková, poletující síla, věčně cestující a s někým povídající

Kamila Marková, inspicient, donášející rekvizit a řečí, suflér redakce, sluníčko těžkých dnů

Ostatní, dav, hosté, návštěvy, školníkoví a vůbec.

Všichni si děkují za vzájemnou spolupráci, která byla dobrá, protože se v těžkých podmínkách pracovalo odpovědně a tak Zpravodaj mohl vycházet ve větším rozsahu a trochu jinak než jak jsme to chtěli.

(ůša, kr, muk, buk, lk a km)

Nezastíráme, že hrajeme divadlo

Několik myšlenek k problematice představení „Křišťálová noc“ v podání divadelního souboru ZK PAL-Magneton Kroměříž

Úprava, kterou jsme provedli, vychází z principu, že nezastíráme, že hrajeme divadlo, že vytváříme divadelní svět, kde místo naturalistické scény, ve které místo dvora, oken, dveří, jsou rozhozené plochy jako jednotlivá zákoutí a scéna vychází z Hrubínova textu „... vesnická stavení jsou o pouti jako prázdné bílé kukly“.

Principem je divadlo antiiluzivní, které se snaží vytvářet naturalistickou iluzi náhražky skutečnosti.

Svébytnými, čistě divadelními prostředky se snaží ukázat problematiku našeho venkova, lidí a lidských vztahů.

Záměrně byla vytvořena jednotící linie děje namísto původních dvou dějů.

J. Strunu chápeme jako postavu velice spjatou s tímto prostředím a je pro nás jakousi i když slaboušskou Strunovou v kalhotách. Např. tluče svou ženu, na druhé straně ji odprošuje. Pochopitelně byly postavy Josefa a Olgy rasantními škrty velmi ochuzeny v zájmu začlenění jejich problémů do jednoho dějového pásma.

Tato úprava mě teprve přesvědčila o životnosti Hrubínova textu a možnosti, zahrát ho s námi ochotníky tak, aby byl pro diváky nejen srozumitelný, ale aby jim také zábavnou formou přinesl poučení pomocí nastaveného zrcadla.

Myslím si, že každý z nás mohl najít některý ze svých problémů či chyb pomocí konfliktů Hrubínových postav.

Výběrová porota hovořila u nás v Kroměříži a i v Hronově na schůzce zástupců souborů o našem provedení Křišťálové noci jako o diskusním představení.

Toto tvrzení může být lichotivé i problematičké. Představení, které nevyvolá žádnou diskusi, je mrtvé a snad ani nemá význam ho hrát.

Jistě se nehodláme našim představením měřit s uvedením této hry v Národním divadle. Tam konečně inscenovali hru s jiným cílem, s jinými záměry, s jinými uměleckými ambicemi, v jiném prostředí a hlavně v jiné době. My jsme se snažili zahrát „Křišťálovou noc“ jako obyčejní lidé pro naše zcela obyčejné diváky tak, jak je někdy velmi dobře, ba i důvěrně známe. Chtěli jsme vyburcovat jejich emotivní paměť pomocí humoru a tudíž zdravého smíchu. Když se divák směje konfliktům, jevištním situacím a přitom poznává sám sebe, své problémy, nedostatky, směšnost, pak teprve jde o skutečný citový zážitek.

Každá hra je jinak živá v jiné době. My jsme ji přečetli takto a naši diváci nám na všech reprizách vždycky správně porozuměli. Inscenace vždy vyvolala v divácích hodně problémů, jak jsme se o tom přesvědčili v mnoha rozpravách. Diskutovány byly všechny živé rány, které básník Hrubín postavám hry i divákům ukázal. My sami jsme nechápali uvedení inscenace jako možnost vyvolání diskuse na vysoké umělecké úrovni, těšila nás tvůrčí práce na krásných Hrubínových postavách, těšilo nás kouzlo Hrubínova jazyka, těšilo nás převedení slova ve skutek — chcete-li čin.

Ad Volná tribuna

V sále ZK MAJ Slávie se sešlo velmi mnoho pozorných posluchačů, kteří vyslechli první část, kterou řídil s. Jaroslav Šindelář, hutný a odborně velmi zacílený hodnotící referát o problematice jednotlivých představení. A pak přišlo to hlavní — ticho. V druhé polovině marně vyzýval J. Šindelář k diskusi a představitel SČDO A. Stránský lákal k projevům. Nic, ticho, jaké Slávie již dlouho nezažila. Pak přece jediný mladý muž z Klubu mladých o dojmech z Hronova, o závěrech nad koncepcí přehlídky. Můžeme ho však ujistit, že nepřestaneme bojovat, protože chcít žít znamená život formovat, vytvářet. A pak již nikdo. Ticho. A tak se vytvořila nová „tradice“ diskusního ticha.

ša.

NONSTOP

KAREL MINC fotografuje

Je dobře, že celý týden procházel Hronovem divadelní fotograf Karel Minc a svým objektivem sledoval práci herců. Je tu záruka, že tento ročník bude zachycen pro léta příští kvalitně. Dvouletá absence K. Mince se již dnes jeví jako povážlivá meze, kterou budeme postrádat při koncepci tisku k 50. výročí Jiráskových Hronovů.

Tak a mohou přijet Rumuni s nenormalizovanými reflexory.

Kreslil: Jaroslav Čita

Letošní divadelní sezonu opustil naše řady ochotník a režisér hronovského souboru Vladislav Fiala z Hronova a velký přítel Jana Knoblocha z Ledče, hronovského třiačtyřicátníka.

EVALQUOTE (FUNKCE XY)

RECENZE

To, co se ještě včera zdálo pro celý svět nemožné (viz článek — Počet nepravděpodobností), se stalo skutečností. A jsme všichni rádi, že to bylo právě na 43. Jiráskově Hronově.

Včera ve večerních hodinách, několik minut po skončení představení „Mrtvé duše“ uskutečnilo se, po prvé na světě, divadelní představení, které napsali, režisovali a hráli počítače.

Autorem, upravovatelem a režisérem hry „Dobří počítače ještě počítají“ byl střední samočinný počítač BRAIN 200, tedy nám dobře známý Brejnek. Z hry jasně prosvítá výpověď o dynamice počítačové reality v procesu společenské nutnosti. Ovšem, my lidé, ji nemůžeme beze zbytku převzít. Musíme jí vytknout jistou nepůvodnost, která však tkví zřejmě v tom, že text byl generován metodou tzv. frekvenčního slovníku, což znamená použití pouze nejfrekventovanějších slov určitého vybraného textu.

Divadelní soubor počítačů, pod Brejnkovým režijním vedením vyrovnal se s nenasnadnou hrou čestně a poctivě. Nesnažil se nic redukovat, ale naopak je tu znatelný pokus výchozí text obohacovat. Za primární nedostatek musíme považovat historické kostýmy počítačů, které pocházejí z dob 1. generace počítačů. Blikat barevnými signálními žárovčkami, ukazovat elektronkové a reléové osazení, pomalé odvíjení magnetických pásek je opravdu laciný vnější efekt. Navíc byl celý příběh nepopíratelně situován minimálně do 4. generace.

Zvážíme-li však, že šlo o experiment, že herci i režisér teprve vlastně začínají, a že konec konců bylo představení počítačů — amatérů, musíme být v našich nárocích shovívaví. A nyní k herecké složce představení.

Řídící počítač CSC 1000 řady A zvládl hlavní roli velmi dobře, i když občas hledal text ve vnější paměti. Ještě štěstí, že to byl velmi rychlá feritová paměť.

Také ostatní počítače splnily svou významovou funkci; role počítačů — dobráků byly zřejmě psány s ohledem na kapacitu jejich centrálních jednotek i možnosti jejich periferních zařízení.

Vítáme iniciativu počítačů a zejména duši tohoto kolektivu počítače Brejnka, kteří takto obohatili celý program festivalu. Představení mělo jen jednu závažnou chybu. Viděli je jen dva diváci a jeden kritik (ůša).

muk

LIDÉ JAKO TY

Stovkovská historie je nám všem, kteří čteme Zpravodaj, známa. Proto lze sem zavítat a zastihnout Hronovského Vládu Škopa a popovídat si s ním. S Vládou se mluví bezva, protože je to prima kamarád, protože přemýšlí a hloubá a hledá. Hledá třeba odpovědi na otázky nejlidštější. Ptá se každého návštěvníka — proč jezdíš na Jiráskův Hronov a nikoliv do Jugoslávie, kde je zaručeně dobrý počasí, proč jezdíš právě sem? A tyto odpovědi mu pomáhají pochopit smysl všeho tohoto ruchu a shonu. Vláda je z ochotnické rodiny, hraje divadlo, pracuje v divadelní technice. Proto nemohu psát fráze, nechci je psát. Vláda má v sobě tu nejkrásnější lidskost, nejkrásnější vztah k člověku. Až ho potkáš a zeptá se tě — proč jezdíš na Jiráskův Hronov, můžeš s tím nejlepším svědomím říci — protože zde potkávám lidi, jako jsi ty.

— buk —

KDYŽ JE KOLO KOLEM

Nikdy jsem si nemyslelo, že se jednou ve svém životě zúčastním Jiráskova Hronova. Já — obyčejné dámské kolo. Bylo to tak. Můj majitel, moc hodný člověk, mne zapůjčil jako služební vozidlo spolupracovníkům redakce Zpravodaje a Klubu Mladých. Bylo jsem šťastno, když jsem jezdilo mezi Hronovem a Dřevicem s důležitým posláním, se vstupenkami do divadla nebo aspoň s několika výtisky Zpravodaje. Podívalo jsem se i do redakce, do klubovny mladých a jednou dokonce do Jiráskova divadla.

Tak v dobré pohodě míjel den za dnem až nastal den 2H (den dvou havárií). První se stala za časného rána. Nedokázalo jsem se včas usměrnit do správného směru a jen strom mě zachránil před ranní koupelí. Nic se nestalo ani mně, ani řidičce. Jenom balíček, který jsem vezlo, se rozsypal a obsah roztránil. Ke druhé havárii došlo cestou do divadla na silnici k Hronovu. Neposlušná nohavice se mi zapletla do řetězu. Prudký sjezd. Před námi lidé!! Volání P O M Ů C! Lidé prchají. Pozdě.

Na zemi ležím já, řidička a neopatrný chodec. Skoro všichni se zvedáme. Nic se nestalo ani mně, ani chodci. Jenom řidička ce roztránila a krvácí. Je mi jí trochu líto. Byla na mne moc hodná.

Kolo

VČERA

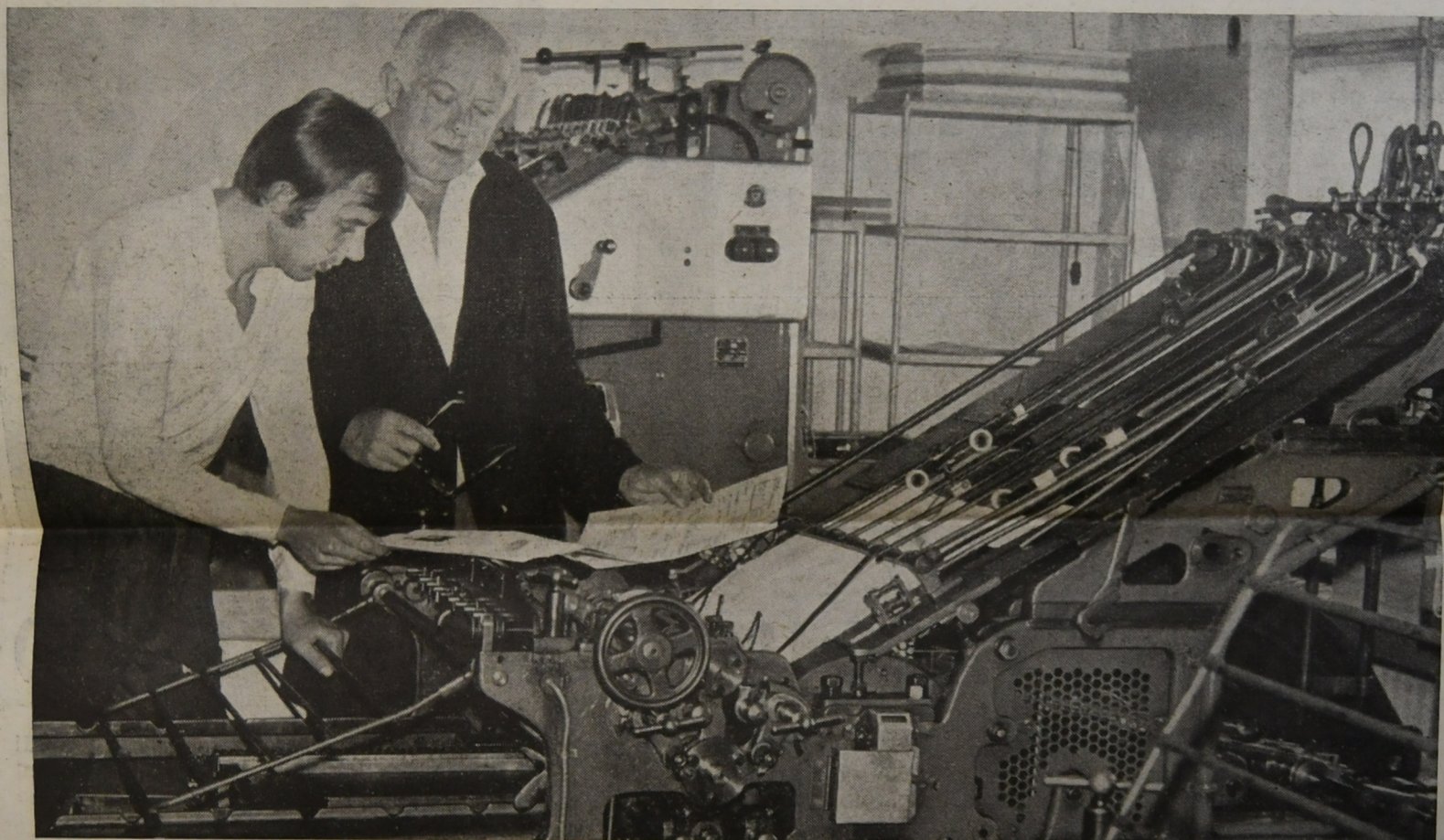
Jak nám v poslední chvíli dal oznámit dr. Jan Cisař, nevyluštil křížovku s tajenkou Lupič Lotrando — Jan Kolda Náchod za 21 minut 3 vteřiny, ale za 20 minut a 20 vteřin. Věříme, že nám odpustí mylnou informaci a my naopak rádi uvěříme, že přitom myslel na jiné věci. Rádi sdělujeme, že podle posledních informací křížovky vyluštili všichni.

Omlouváme se, že jsme z technických důvodů nemohli včera zařadit další pokračo-

vání letopočtu vítězné inscenace Trojanů, v níž pod režijním vedením Jiřího Beneše účinkoval čtyřicátník Láďa Lhota. — Rádi sdělujeme, že toto poslední, nejzávažnější, nejočekávanější čísílko je 9. Výstřižková služba našeho listu ráda vyhověl četným prosbám a zašle na objednávku seriál Ládi Lhoty a samozřejmě dodá také výstřižky všech pokračování letopočtu.

Rádi zveřejňujeme přímou otázku JC pro L. Lhotu, oblíbeného a vítaného návštěvníka Stovky, zda na těch prvních Hronovech, jichž se zúčastnil, měl také své dvě tašky. Odpověď L. Lhoty zveřejníme v příštím ročníku Zpravodaje Jiráskova Hronova, nebude-li rozhodnuto jinak.

Delegace z Vysokého nad Jizerou navštívila včera Jiráskův Hronov. Došlo již ke druhému setkání představitelů obou měst a také obou Přípravných výborů. Národní přehlídka vesnických a zemědělských souborů ve Vysokém nad Jizerou si velmi brzo získala přední místo mezi našimi přehlídkami. Delegace sebou přivezla signální tištěný výtisk Zpravodaje zde nazývaný Větrník. Najdete v něm program letošní přehlídky a další cenové informace a organizační pokyny.

TISKÁRNA

Snímek Pavla Rejtara nás zavede do hronovské tiskárny, kde byly vyrobeny všechny propagační a tiskové materiály Jiráskova Hronova, včetně Zpravodaje a programové brožury.

I zde vlastně začíná každý z ročníků Jiráskova Hronova ještě dlouho před tím, než přijedou první návštěvníci. Několik týdnů předem pracují zaměstnanci tiskárny na přípravě pozvánek a textových plakátů, vzápětí potom opět na úkolu stejně důležitém, programové brožury, jejíž vydání je neobyčejně náročné na čas. Aby ji návštěvníci JH dostali do rukou už v předvečer zahájení, je třeba dodat textovou i obrazovou část v posledních 14 dnech července a v posledním červencovém týdnu je práce dokončena.

DNES

10.30

Vystoupení Folklórního souboru Mostár DK Brezno v Jiráskových sadech

12.00

Rozloučení se souborem Bechyně na MěstNV

15.30

Odpolední představení hry Noc v krčmě u Velkého diviaka

17.30

Koncert dechového orchestru Mostár DK Brezno v Jiráskových sadech

18.30

Setkání poroty, pořadatelů a záštity v JD

19.00

Večerní představení Noc v krčmě u Velkého diviaka

20.30

Slavnostní zakončení JH v divadle

21.00

Setkání ochotníků ve Slávii

23.00

Rozloučení, beseda patronů se souborem ve Slávii

Dnes večer při slavnostním zakončení Jiráskova Hronova, které začíná v 21 hodin, protože slovenské představení bude trvat cca 1 hod. 30 min., přednese konečné hodnocení poroty s. Radek Kolesa, umělecký řed. Divadla Vítězného února.

Omlouváme se divadelnímu souboru DK ROH Turčianských strojůren Martin za nemilou chybu, která byla otištěna v programu 43. Jiráskova Hronova. Nešťastnou shodou okolností nebylo v brožurě uvedeno, že autorem scény je Ján Ciller jako host. Dále nebylo opraveno podle později dodaných údajů, že v letošním roce proběhnou v Martině 87. Kulturní slavnosti, které v říjnu vyvrcholí Scénickou žatvou. Věříme, že účastníci 43. Jiráskova Hronova, kteří martinický soubor dobře znají, neopomenou navštívit Kulturní slavnosti v Martině, na jejichž organizaci se soubor podílí.

On a Ona, každý z jiného konce Čech, přijeli do Klubu mladých na Jiráskův Hronov. Na jedné z lekcí, kdy se cvičily etudy, lektor A. Bašta ukázal na Něho a na Ni a řekl: „Vy dva budete jako milenci, kteří jdou po ulici.“ Vzali se za ruce a šli jako po ulici.

Hronovský čas plyne rychle jako dramatický čas na divadelním jevišti. Již druhý den On a Ona se drželi za ruce a šli po ulici k ochotnickému háji.

- muk -

PZN — Glück = ŠTĚSTÍ, omlouváme se za včerejší nedopatření.

KUDY CHODÍ, TUDY SPÍ

Nesnažme se přenést za hranice reálna, protože tam se náš milý přízrak nepohybuje, třebaže se zdá být nepochopitelné, že vůbec existuje bez ohledu na to, zda byl vytvořen naší bujnou fantazií, či poněkud zkresleným viděním v noci na schodišti. Ať je to jak je, víme o něm jedno jediné, že totiž kudy chodí, tudy spí a ani břeškné úderý končíře o končír nemohou probudit tu část života, která by mohla být jedním z nástrojů komunikace. Nemoderní příznivci hrůzostrašných příběhů by namítli, že úvod je příliš dlouhý a nerozpakovali by se zahájit cestu do osikového háje pro příslušně naostřený kůl. Upír, čili vampí(ý)r nebo jiné strašidlo, obcházející v nočních hodinách Jiráskovo divadlo je podle jejich názoru nutné zničit. Ale s jedním nepočítají, že tak jako mnoho lidí v době přehlídky vyměňuje denní bdění za spánek a noční nevědomí za čilou činnost, i naše strašidýlko proměnilo dobu pochůzek a dnes jsme se dokonce potkali v pravé poledne na náměstí, kterak strká před sebou bedničku se sifonem od divadla ke Stovce. Stalo se. Spalo s očima otevřenýma a nepodařilo se mu zmizet ani na první zavolání. Pomalu, důstojně se vracelo postranním vchodem na jeviště a ztratilo se ve škvíře podlahy. Není to nic divného, po takové námaze. Ale hádat, zda jsme právě pronásledovali kocoura Kleofáše, jednoho z četných členů redakce nebo jinou bájnou postavu odevzdanou historickému oddělení našeho listu je zbytečné. Zjistit se skutečně nepodařilo kdo je ten, který kudy chodí, tudy spí. (kr)

Zpravodaj 43. Jiráskova Hronova - Číslo 10 - Srpen 1973 - Vydává Přípravný výbor 43. Jiráskova Hronova - Redakce: Milan Marek a Petr Průša - Grafická úprava Jaroslav Cheben - Náklad 1000 kusů - Vytiskly VČT, provoz 13 Hronov